

MYSTERIET MILTON.

av
Edgar Wallace.

Forts. fr. föreg. nr.

— "Det pratade så mycket om Kameleonten", fortfor översten att läsa, "han som drunknade i Australien. Kärä herrn, jag kan tala om en hel hopar om honom nu sedan han har kolat vippa, för jag såg honom en gång, fast bara en sekund, och jag vet var han bodde..."

— Är det sant?
— Ja, sir, nickade Sam. Jag bodde i samma hus.
— Det vet ni hur han ser ut?
— Hur han såg ut, riktade Sam. Han är död.

Överste Walford skakade på huvudet och Sam stod där och gapade. Alan såg att han skiftade färg.
— Inte död? Lever Kameleonten? Ajöss då, tack så mycket för mig. — Han vände sig om för att gå.

— Vad vet ni om honom?
— Ingenting! sade Hackitt ivrigt. Jag vill säga er sanningen, sir, utan käringprat. Att skvallra på en död man är ett, sade Sam allvarligt, men att skvallra på en levande Kameleont är ett annat, tro mig. Jag vet lite om Kameleonten ett annat, tro mig. Jag vet lite om Kameleonten — inte mycket, men lite ändå. Men det ämnar jag inte tala om. Varför inte? Emedan jag inte har kommit ut från kuran och Meister har givit mig jobb. Jag vill leva i fred och inte ha någon att vara bang för.

— Sesa, var inte dum nu, Hackitt, sade översten. Om ni kan hjälpa oss, kan vi också hjälpa er. Sam krockte sin breda mun till ett ironiskt leende.

— Om jag är död, kan ni då hjälpa mig till att bli levande igen? sade han sarkastiskt. Jag skvallrar inte på Kameleonten. Han är lite för styv för mig.

— Jag tror inte att ni vet något, hanade Bliss.
— Vad ni tror intresserar mig inte, brummade Sam.
— Sesa, om ni vet något, så tala om det för översten. Vad är ni rädd för?

— Vad jag är rädd för? fnös Hackitt. Han var nära att ta Jorden på ett tag! Nu skrat er ni inte, tror jag. Ja, det här var dumt, jag kom hit av missförstånd. Ajöss, hela klabbet.

— Han ämnade gå...
— Vänta, sade Bliss.
— Nej, låt honom gå! — Översten gav en vink och Sam Hackitt försvann.

— Han har aldrig sett Kameleonten, sade Bliss, då han gått. Walford skakade på huvudet. Det är inte min åsikt. Hela hans sätt visar att han har sett honom. Är Meister här?
— Ja, sir, han är i väntrummet, svarade Alan.

TJUGUFJÄRDE KAPITLET.

Några sekunder därefter kom Maurice Meister in med sin vanliga min, men han var inte riktigt i jämvikt. Han steg in, kastade ostentativt en blick på sitt armbandsur och såg från den ene till den andre.

— Jag tror att det måste vara något misstag, sade han. Jag trodde att jag skulle tala med överkonstapeln.

Walford nickade.
— Ja, men han är tyvärr sjuk; jag är i hans ställe.
— Jag var hitkallad halv tolv, och nu är hon — han såg på sitt ur — tolv och fyrtionio. Jag har ett mål vid polisdomstolen i Greenwich; Gud vet hur det går med den stackars saken om jag inte är där.

— Jag beklagar att jag har låtit er vänta, sade överste Walford kallt. Var god och sikt ner.

Medan han tog plats och lade hatt och klapp på bordet, såg han på Bliss.

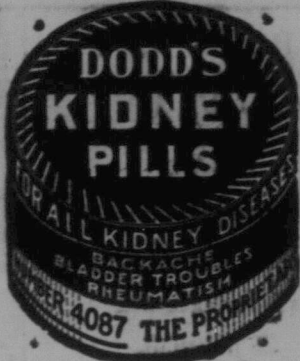
— Er känner jag visst, sade han.
— Mitt namn är Bliss, svarade detektiven.
— Jassa, detta är Bliss; Maurice ögon veko undan för den utmanande blicken.

— Ursäkta, jag trodde att jag kände er.
— Han satte sig nära bordet och drog av sig handskarna.
— Är det inte lite ovanligt att en advokat blir kallad till Scotland Yard? frågade han.

Viekommissarien lutade sig tillbaka i sin stol; han hade haft att göra med mycket intelligenta män än Maurice Meister.

— Jag ämnar tala helt öppet, mr. Meister. Det är därför jag har skickat efter er.
— "Skickat efter" är inte ett uttryck som tilltalar mig, mr...
— Walford.

Överste Walford, sade Alan.
Översten tog ett litet papper och läste ett par rader.

De underbara medicinska ingredienser som återfinns i Gin Pilla verka direkt på njurarna, rensa urinen, hela och rensa de inflammerade delarna, stärker blodet och ger det ny kraft samt ger patienten fullständig bot för alla slags urterlidande och blodsjukdomar. 50 cts. ask hos apotekarna.

— Mr. Meister, började han, ni är advokat med många klienter i Deptford?
Meister nickade.

— Det finns ingen tjuv i södra London som inte känner mr. Meister vid Flanders Lane. Ni är berömd både som försvarare av hopplösa fall och — hm — som filantrop.

Ater började Meister på huvudet som för en komplimang.
— En karl begär en inbrottsstöld och kommer undan. Sedan blir han häktad; ingenting av det stulna finns hos honom, han är synbarligen utblottad. Men ni inte allena försvarare honom på polisvaktkontoret utan också genom utmärkta råd inför domstolen, och medan karlen sitter i fängelse underlåter ni också hans familj.

— Av barmhärtighet! Skall jag... skall jag bli misstänkt, så att säga, för att jag hjälper de där stackars människorna? Jag kan inte se hustrur och stackars barn lida för mannens skull, sade Maurice Meister med dygdig ovilja.

Bliss har gått ut. Varför? undrade han lite oroligt.
— Ja, det är jag övertygad om, svarade översten trott. Jag har inte skickat efter er, mr. Meister, för att fråga er om pengarna som ni delar ut vecka efter vecka eller var de komma ifrån. Jag ämnar inte ens antyda att en person, som på grund av sin ställning har tillträdde till fängeln, har fått veta var rovet är gömt och har tjänstgjort som hans medhjälpare.

Forts. i nästa nr.

Starkt namn i arbetarpartiet

J. S. Woodsworth.

Jamns Shawer Woodsworth, arbetarpartiets kandidat i Winnipeg North Centre, föddes den 28 juli 1874 i Toronto, och studerade först i Brandon senare också i Toronto och Oxford, där han avlagt B. A. och B. D. examen.

Redan tidigt började mr. Woodsworth ägna sig åt politiken och ställde upp i B. C. i Vancouver. Han valdes första gången 1921 till parlamentets ledamot och har sedan dess kvarstått. Han söker nu återval med rent arbetarpartiprogram.

Inom organisationen har han nedlagt ett aktionsvärt arbete och åtnjuter stora anseende som en av de ledande krafterna inom I. L. P. i Manitoba. Flera reformer till arbetarnas bästa har i honom haft en kraftig och energisk initiativtagare och förespråkare och man har all anledning att anse att mr. Woodsworth även vid detta tillfälle kommer att återsända till Ottawa, som arbetarnas representant för sin valkrets.

Baptisternas årskonferens i Winnipeg.

Storartad tillslutning från nära och fjärran.

Mötena präglas av endrökt, målbildande, framtidsblick. Winnipeg utgörs i år samlingsplatsen för svenska baptisternas centralkonferens. Svenskarna finns också i Winnipeg i stora skär, men ehuru många kyrkor finnas, är det dock många synnerligen ast av de från Sverige nykomna, som ej äga de religiösa intressen från hemlandet, man hade anledning vänta. Den livliga, arbetsamma baptistförsamlingen, ledd av pastor O. Gunnerfeldt, äger en en lamplig och trevlig kyrka, som nyligen genomgått en genomgripande renovering.

Ej blott de offentliga föredragen hölls inför fullt hus, även affärssessionerna, som ju vanligen anses vara "torra" och bevisas av endast delegater, förtigings inför en publik, som ofta fyllde den anseendet rymliga kyrkan.

Ehuru församlingen nyligen gjort enorma kraftanstängningar för renoveringen av sitt söndagshem, mottog den likväl konferensen, dess delegater och besökare med en gästvänlighet, som blott svenskar är karaktäristisk: fri härbärgering, glada och leende människor, en kristlig kärlek, som finner livets uppgift och lycka i själupoffring för Kristi missionsstankes förverkligande. Alla konferensens omfattande förhandlingar förtigings i osördad frid och kristlig samförstånd.

Centralkonferensen, innefattande den svenska, stundom skandinaviska baptistmissionen i Sask. Man och Ontario, har under det gångna året haft enastående rik framgång på sitt väldigt vittomfattande fält: djupgående andliga rörelser, visligt ledda av själfulla män, ha inlostat en oskattbar värdefull skörd i Guds församling på jorden, söndagsskolor och ungdomsverksamheten ha tillväxt, nya missionsfält ha upptagits, nya kyrkor ha byggts, överhuden har beskyddat församlingarna från förkrossande inre strider och odläggande splittringar, vilka vilseledda och fanatiska personer ej sällan söka åstadkomma bland Guds folk.

Torsdagseftermiddagen, den 3 juli, var predikanternas session. Konferensen började samma afton och fortsatte till söndagsmiddag. På eftermiddagen hade ungdomen sitt omfattande och intressanta program, då även flera rekommendationer entusiastiskt antogs, som då de förverkligas, komma att giva vår snabbt växande ungdomsverksamhet en livlig frammarsch.

Flera bröder höll tankediga och andelunda föredrag under dessa mötesdagar, och deras inlägg gavo inspiration och klara framtidsblick. Vi blickade tillbaka

på vinster och förluster, segrar och tillkortakommanden för att bättre lägga framtidsplaner. Och vi lade framtidsplaner, vilka vi under överherdens ledning hoppas se realiserade på våra stora och krävande fält. Winnipegkonferensen var en uppbyggelsekonferens men först och sist en missionskonferens, den var en oas i öknen, där karavanen stannar en stund för att hämta nya krafter och lägga nya planer och sedan nästa morgon börja vandrigen mot avlägsna mål, som förutsätter faror, försäkelser, ja, även självuppgifring.

Forts. i nästa nr.

Idrottsnytt.

Vid en fotbollsmatch i Oslo segrade AIK, Stockholm, över Lyn, Oslo, med 5-1.

Eleanor Holm

har summit 400 yards ryggsim på 6,03,6, vilket är 7 sek. bättre än förut fallande världsrekord på distansen.

Derbyloppet.

Malmö den 14 juli. — I trettonde svenska Derbyloppet i Malmö i söndags segrade danska hästen Cloc med danska hästen Goon som tvåa.

Lindblad sätter nytt stavrekord: 403 cm.

I samband med distriktsmästerskapstävlingar i femkamp allmän idrott för Uppfård i Söderfors var nationell tävling i stavhopp anordnad, varvid H. Lindblad, Kronoberg, förbättrade sitt svenska rekord till 403 cm.

Det finska idrottsförbundet har anmält Viranen och Martelin. Vitanen skall deltaga på 4 engelska mil, och man räknar härmed en given seger för den vältränade f. d. arbetarstjärnan. Martelin startar på marathon. Och han har stora segr chanser.

Sändhamnsseglingarne.

Stockholm den 14 juli. — I söndagens Sändhamnsseglingar segrade i slutseglingen om skärgårds kryssarepokalen Västerviksboaten Tva-a Sang, andra seglingen om Hellströms poängpris Åkerlund, Princess Svanen, Lundströms poängpris Norgeboaten Rollo, Svanvits poängpris tysken Mariane 3.

Dykning.

Stock